

Městský úřad v Říčanech
odbor správních agend a dopravy – oddělení dopravy
Komenského nám. 1619,
251 01 Říčany

č. ev. **350213/2020**
K č.j. **20641/2018-MURI/OSAD**

V Praze dne 3.12.2020

Odvolatelé: **Miroslav Krejčík,**
nar. [REDACTED]

Hana Krejčíková,
nar. [REDACTED]
oba bytem [REDACTED]

Zastoupení:
Ing. Pavlem Soukupem, nar. 16. 1. 1973, bytem Všechromy 63, 251 63
Strančice,
ID DS: jzgm5dm

**Odvolání proti společnému povolení Odboru
správních agend a dopravy Městského úřadu v
Říčanech ze dne 18.11.2020, č.j. 20641/2018-
MURI/OSAD**

Datovou schránkou
Bez příloh

I.

Úvod

Odvolatelům bylo dne 19.11.2020 jakožto účastníkům řízení dle ust. § 94k písm. e) zák. č. 183/2006 Sb., (dále jen „Stavební zákon“) doručeno Společné povolení Odboru správních agend a dopravy Městského úřadu v Říčanech (dále jen „**Speciální stavební úřad**“) ze dne 18.11.2020, č.j. 20641/2018-MURI/OSAD, kterým Speciální stavební úřad schválil stavební záměr: „**Veřejná účelová komunikace pro připojení plánovaného areálu na pozemku parcelní číslo 201/1 v k.ú. Všechromy**“ (dále jen „**Záměr komunikace**“) a stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby. (dále jen „**Společné povolení**“) Odvolatelé tímto ve stanovené lhůtě podávají

O d v o l á n í

Proti Společnému povolení, a to v celém jeho rozsahu. Společné povolení bylo vydáno nezákonně, když Speciální stavební úřad:

- 1) neuposlechl pokyny odvolacího správního orgánu;
- 2) nedostatečně vymezil okruh účastníků;
- 3) rozhodl na základě neúplných a nedostačujících podkladů;
- 4) řádně se nevypořádal s námitkami účastníků řízení, včetně té, že vedl řízení v rozporu se zákonem č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí (dále jen „**Zákon EIA**“) a jeho principy;
- 5) rozhodl na základě nesprávných závazných stanovisek, a konečně
- 6) se dopustil zásadních formálních vad,

čímž vydal rozhodnutí nezákonně, nepřezkoumatelné a věcně nesprávné. Všechny výše uvedené důvody Odvolatelé rozebírají níže.

Odvolatelé poukazují na nezákonnost vydání rozhodnutí, kterou je nadepsaný odvolací orgán povinen zkoumat dle ust. § 89 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., (dále jen „**správní řád**“) z úřední povinnosti.

Z opatrnosti Odvolatelé připomínají, že Společné povolení je odvolací orgán povinen posuzovat z hlediska jeho správnosti a zákonnosti, i pokud Odvolatelé některé argumenty neuplatnili ve společném řízení prostřednictvím námitek. K tomu se vyjádřil podrobněji již například Nejvyšší správní soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 24.10.2007, sp. zn. 1 As 25/2007, v němž připustil průlom do koncentrační zásady prostřednictvím námitek (respektive tvrzení), jejichž obsahem je tvrzení o porušení kogentního předpisu (hmotného i procesního práva).

II.

K NEUPOSLECHNUTÍ POKYŇŮ ODVOLACÍHO ORGÁNU

Odvolatelé řízení připomínají, že poslední rozhodnutí Speciálního stavebního úřadu v této věci bylo Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem dopravy (dále jen „**Odvolací správní orgán**“) k návrhu Účastníků řízení zrušeno usnesením ze dne 27.07.2020, č.j. 094336/2020/KUSK-DOP/Lac. (dále jen „**Zrušující usnesení**“)

Ve Zrušujícím usnesení Odvolací správní orgán vytýkal Stavebnímu úřadu mimo jiné to, že nedostatečně vymezil okruh účastníků. Mezi výtkami byly i zásadní nedostatky při vedení spisu a nedostatečně zjištěný skutkový stav.

Odvolací správní orgán proto Zrušujícím usnesením vrátil věc k řízení Speciálnímu stavebnímu úřadu a uložil mu, aby:

- 1) řádně přezkoumal žádost stavebníka a vyzval ho k odstranění vad
- 2) po obdržení všech potřebných podkladů (s přihlédnutím k rozhodnutí Odvolacího správního orgánu ohledně okruhu účastníků společného řízení) v souladu s ust. § 94m oznámil nové projednání věci, stanovil dostatečnou lhůtu k uplatnění námitek účastníků a závazných stanovisek dotčených orgánů.
- 3) pokud v průběhu společného řízení obdrží další podklady, které mohou mít vliv na rozhodnutí, poskytne účastníkům společného řízení možnost vyjádřit se k nim, podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, a následně ve věci nové rozhodnutí.

Odvolatelé musí konstatovat, že výše uvedené pokyny Odvolacího správního orgánu Speciální stavební úřad nenaplnil a vydal Společné povolení v rozporu se zákonem.

I přes výtku Odvolacího správního orgánu stále nedostatečně vymezil okruh účastníků (viz část III. tohoto odvolání), dostatečně nezjistil skutkový stav (viz část IV tohoto odvolání), a zamezil některým účastníkům společného řízení účast na něm, čímž řízení jako celek stihl zásadními vadami.

V dalším řízení Stavební úřad z podnětu Stavebníka doplnil mezi účastníky některé další osoby, jejichž účastenství Odvocatelé namítali již v odvolání vedoucímu ke Zrušujícímu rozhodnutí.

Navzdory přímému pokynu Odvolacího správního orgánu však Speciální stavební úřad neoznámil nové projednání věci a nestanovil dostatečnou lhůtu k uplatnění námitek účastníků a závazných stanovisek dotčených orgánů, čímž zejména „nové“ účastníky zkrátil na jejich procesních právech. Speciální stavební úřad pouze oznámil opatřením ze dne 08.10.2020 č.j.

20641/2018-MURI/OSAD skončení dokazování a stanovil možnost vyjádřit se k podkladům a navrhnout jejich doplnění. Na základě takového oznámení nelze již námitky dle ust. § 94n odst. 3 stavebního zákona v řízení podat. Účastníci, kteří byli v řízení původně opomenuti (nehledě na to, že doposud nebyl okruh účastníků vymezen správně, viz níže) tak neměli vůbec možnost se k řízení vyjádřit.

Speciální stavební úřad proto vydal rozhodnutí nezákonně, když nepostupoval podle pokynů Odvolacího správního orgánu, neoznámil nové projednání věci a nestanovil dostatečnou lhůtu k uplatnění námitek účastníků a závazných stanovisek dotčených orgánů.

III.

K NEÚPLNÉMU VYMEZENÍ OKRUHU ÚČASTNÍKŮ

Speciální stavební úřad nenapravil vady, které mu Odvolací správní orgán vytýkal, opět se nekriticky spokojil s doplněním žádosti Stavebníka ze dne 25.09.2020, kterou podrobněji nepřezkoumal a v tom důsledku vyloučil z řízení vlastníky pozemků, které se stavebním záměrem bezprostředně sousedí.

Účastníci řízení dle rozdělovníku Společného povolení stále nejsou všechny osoby, jejichž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno. Účastníky řízení doposud nejsou vlastníci těchto pozemků:

480/5	SPK-PNEU, spol. s r.o., Všechnomy 52, 25163 Strančice
194/16	SPK-PNEU, spol. s r.o., Všechnomy 52, 25163 Strančice
198/4	SJM Mayer David MUDr. a Mayerová Kateřina, Za Rybníčkem 374, 25163 Strančice
198/3	White peaks s.r.o., Na Vávrově I 133, 25163 Všestary
198/6	White peaks s.r.o., Na Vávrově I 133, 25163 Všestary

Uvedené pozemky přitom se záměrem bezprostředně sousedí, neboť leží v bezprostředním sousedství pozemku p. č. 480/2, na kterém leží komunikace, která má sloužit k napojení záměru na plánovaný areál Betonárny Všechnomy. Ust. § 94k písm. e) stavebního zákona nelze vykládat tak, že by účastníky byli jen vlastníci pozemků přímo hraničících s pozemky, na kterých má záměr být umístěn, ale práva účastníků musí náležet i vlastníkům pozemků např. za cestou či za potokem.

Konstantní judikatura v tomto směru říká, že „vymezení okruhu účastníků územního řízení je úkolem náročným a vyžadujícím s ohledem na konkrétní okolnosti případu **komplexní**

*posouzení situace v území a zohlednění nejrůznějších vlivů, neboť v úvahu přichází u vlastníků sousedních staveb a pozemků dotčení nejrůznějšího druhu.*¹

K vymezení účastníků se vyjadřoval rovněž Ústavní soud ve svém Nálezu ze dne 22.03.2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, vyhlášeném ve sbírce zákonů pod č. 96/2000 Sb., (dále odkazováno např. v Nálezu ze dne 07.04.2005, sp. zn. III.ÚS 609/04), kdy Ústavní soud zrušil legální definici pojmu „soused“, neboť zamezovala práva účastníka řízení právě osobám, jejichž pozemky přímo nehraničí se záměrem, přesto však mohou být přímo dotčeni jeho realizací:

*„Napadené ustanovení totiž tím, že vymezovalo pojem "soused", bralo správnímu orgánu možnost, aby jako s účastníkem řízení zacházel též s vlastníky jiných než sousedních pozemků, vlastníky pozemků "za potokem", či "za cestou", tedy s osobou, která **očividně může být rozhodnutím vydávaným ve stavebním řízení dotčena ve svých právech**, a to i ve svých právech ústavních, jako je právo vlastnické a právo na pokojné užívání majetku.“*

Ust. § 94k písm. e) Stavebního zákona proto musí být vykládáno extenzivně v tom smyslu, že výše uvedené osoby jsou účastníky řízení a mají právo v něm vykonávat svá procesní práva. Absenci těchto účastníků přitom Odvolatelé namítali již v odvolání vedoucím ke Zrušujícímu usnesení. Speciální stavební úřad o svém pochybení musel nutně vědět.

Speciální stavební úřad nedostatečně vymezil okruh účastníků a opomenul osoby, které mohou být realizací záměru bezprostředně dotčeny. Opomenuté osoby nemohly využít svá procesní práva a nemohla hájit svá práva. Speciální stavební úřad proto vydal Společné povolení v rozporu se zákonem.

IV.

K NEDOSTATEČNĚ ZJIŠTĚNÉMU SKUTKOVÉMU STAVU

Navzdory výtkám Odvolacího správního orgánu Speciální stavební úřad nenapravit ani vady týkající se řádného zjištění skutkového stavu. Ze Společného povolení vyplývá, že Speciální stavební úřad vycházel ze stanovisek, která pozbyla platnosti:

- Vyjádření KSÚS Středočeského kraje ze dne 27.09.2017 (platnost do 27.09.2019)
- Stanovisko Grid Services s.r.o. ze dne 20.03.2018 (platnost do 20.03.2020)
- Sdělení ČEZ distribuce, a.s. ze dne 13.12.2017 (platnost do 13.06.2018)
- Vyjádření CETIN a.s. ze dne 13.12.2017 (platnost do 13.12.2019)

---

¹ Rozsudek NSS ČR ze dne 31.7.2013, č.j. 7 As 17/2013-25

Uvedené Odvolatelé namítali ve svém vyjádření k podkladům před vydáním Společného povolení. Speciální stavební úřad se k tomuto vyjádření nikterak nevyjádřil a nezohlednil, že jako řádný podklad pro své rozhodnutí shledal sdělení a stanoviska, která již pozbyla platnosti. Ve společném povolení se vyjadřuje toliko v tom smyslu, že každý dotčený orgán má právo se vyjádřit k platnosti již vydaného závazného stanoviska nebo toto změnit dle § 94n stavebního zákona.

Speciální stavební úřad opomíjí, že cit. ustanovení nedopadá na situaci, kdy již z textu uvedených dokumentů vyplývá omezení jejich platnosti. Není proto třeba ze strany orgánů a osob, které tato stanoviska vydaly, činit jakékoli další kroky, neboť **platnost vyprší automaticky uplynutím příslušného data.**

Naopak je na Stavebníkovi, aby předložil platná závazná stanoviska. Toto stavebník neučinil, Speciální stavební úřad ho měl proto vyzvat k jejich doplnění.

Obdobně měl Speciální stavební úřad vyzvat k doplnění Hlukové expertízy č. 1102/17 včetně jejích dodatků, které byly podkladem pro vydání závazného stanoviska Krajské hygienické stanice (k tomu podrobně viz část VI bod 2. tohoto odvolání).

Zároveň se Speciální stavební úřad žádným způsobem nevypořádal s důkazními návrhy, které Odvolatelé předložili ve svém vyjádření ze dne 23.3.2020. K opomenutým důkazům konstantní judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu říká:

„Takzvané opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo soudem přes návrh účastníků rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud při postupu podle zásady volného hodnocení důkazů přes návrh účastníků vůbec nezabýval, téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, ale současně též jeho protiústavnost [čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod]“²

Speciální stavební úřad rozhodl bez náležitého zjištění skutkového stavu a na základě neplatných závazných stanovisek, aniž by řádně zjistil skutkový stav. Současně se nevypořádal se všemi důkazními návrhy Odvolatelů. Vydal proto Společné povolení nezákonně.

V.

K ABSENCI ŘÁDNÉHO VYPOŘÁDÁNÍ SE S DALŠÍMI NÁMITKAMI ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ

Speciální stavební úřad se řádně nevyjádřil a nevypořádal ani s dalšími námitkami Odvolatelů, čímž učinil Společné povolení nepřezkoumatelným. Stavební úřad sice „připoji[l]

---

² Nález ÚS sp. zn. III. ÚS 61/94 ze dne 16. 2. 1995 (N 10/3 SbNU 51) či např. rozsudek NSS ze dne 29.02.2012, čj. 1 As 16/2012-24

do textu odůvodnění úplné znění podaných námitek a vyjádření k podkladů účastníkům, aby tím zachoval plně obsah těchto podání účastníků řízení a bylo zřejmé k čemu se při vypořádání námitek a vyjádření v odůvodnění vyjadřuje.“ , přesto však rezignoval na řádné odůvodnění svých závěrů ohledně argumentací, které Odvolatelé Speciálnímu stavebnímu úřadu předložili. Účelem odůvodnění Společného povolení není přepisování správního spisu, ale podrobná analýza námitek účastníků řízení a stručné a výstižné přiblížení myšlenkových pochodů Speciálního stavebního úřadu. Toho se ale Odvolatelům nedostalo.

Speciální stavební úřad sice vyhotovil rozhodnutí v délce 43 stran, převážnou část rozhodnutí však tvoří zkopírovaná argumentace účastníků řízení. **Konkrétní úvahy Speciálního stavebního úřadu nad jednotlivými argumenty tvoří pouhý zlomek odůvodnění.** Tyto úvahy by přitom měly být stěžejní součástí odůvodnění, neboť pouze tak lze naplnit požadavek jeho přezkoumatelnosti. Odvolatelé připomínají, že dle rozsudku NSS ze dne 24.11.2010, sp. zn. 1 Ao 5/2010 platí, že

„Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.“

Požadavky na odůvodnění rozhodnutí o námitkách Speciální stavební úřad nenaplnil, učinil tak Společné povolení nepřezkoumatelným.

1. K NEOPRÁVNĚNÉMU ZAMÍTNUTÍ NÁMITEK PRO NEPŘÍPUSTNOST

Speciální stavební úřad shledal jako nepřípustné námitky Odvolatelů o narušení kvality prostředí, nedostatečném posouzení dopravy a pochybnostech o sadových úpravách. To Speciální stavební úřad odůvodnil strohou větou, že *„Uvedená námitka přesahuje svým zaměřením konkrétně vymezený předmět tohoto řízení o vydání společného rozhodnutí na přístupovou (veřejnou účelovou) pozemní komunikaci na pozemek parc.č. 201/1 v k.ú. Všechnomy.“*

Speciální stavební úřad nikterak neodůvodňuje, z jakého důvodu tyto námitky přesahují předmět řízení, činí tak své závěry zcela nepřezkoumatelnými. Odvolatelé neví, jaké konkrétní úvahy vedly Speciální stavební úřad k zamítnutí těchto námitek. Není jim vysvětleno, jaké konkrétní zaměření tedy dle Speciálního stavebního úřadu toto řízení má, a proč uvedené nemůže být namítáno. **Nemohou proto úvahy Speciálního stavebního úřadu kriticky zhodnotit a reagovat na ně prostřednictvím tohoto odvolání.**

Odvolatelé jsou přitom přesvědčeni, že jejich námitky jsou zcela oprávněné. Kvalitu prostředí a tzv. pohodu bydlení je Speciální stavební úřad povinen zkoumat v každém řízení z úřední

povinnosti.³ Přitom ani naplnění limitních hodnot nemusí znamenat, že pohoda bydlení nebude narušena.⁴ Odvolatelé mají za to, že realizací Záměru komunikace dojde k narušení celého území, což opakovaně uváděli ve svých dřívějších podáních. Speciální stavební úřad je proto povinen Odvolatele přesvědčit, že tyto aspekty podrobně zkoumal. Takové odůvodnění zde ze strany Speciálního stavebního úřadu chybí.

Posouzení dopravy je rovněž zásadní námitkou, se kterou se Speciální stavební úřad nikterak nevypořádal. Právě stanovení pravidel pro využívání veřejné účelové komunikace je důležité pro zachování příznivé kvality prostředí a pohody bydlení. Přesto se Speciální stavební úřad touto námitkou nezabýval a žádné odůvodnění tohoto postupu neuvedl. Uvedená námitka nabývá na důležitosti zvláště, když projektová dokumentace je v tomto ohledu rozporná (k tomu viz část VII níže).

Konečně ani pochybnosti Odvolatelů o tom, zda záměr neodporuje sadovým úpravám, nebyly ze strany Speciálního stavebního úřadu řádně rozptýleny, a Speciální stavební úřad je pouze posoudil jako nepřijatelné.

Tím, že Speciální stavební úřad shledal některé námitky Odvolatelů jako nepřijatelné, aniž by tento závěr jakkoli odůvodnil, učinil Společné povolení nepřezkoumatelným.

2. K NUTNOSTI VÉST ŘÍZENÍ JAKO TZV. NAVAZUJÍCÍ ŘÍZENÍ DLE ZÁKONA EIA

Jak Odvolatelé uvedli již ve svém vyjádření ze dne 23.3.2020, stavebník se prokazatelně pokouší obejít zákon EIA za účelem snadnějšího schválení realizace záměru posuzovaného dle zákona EIA, areálu Betonárna Všechnomy, kód záměru STC2036 dle veřejně dostupného informačního systému EIA (dále jen „**Záměr Betonárny**“).

Oznámení Záměru betonárny ve smyslu ust. § 6 zákona EIA byl zveřejněn dne 8.10.2016. Dokumentace ve smyslu ust. § 8 zákona EIA (tj. podrobný popis záměru) byla zveřejněna dne 29.06.2017. K tomuto datu tak oznamovatel Záměru Betonárny měl ucelený přehled o tom, jaký rozsah má Záměr Betonárny mít, jak bude vypadat a kde bude umístěn, včetně příjezdové komunikace. Ze zveřejněné dokumentace ve smyslu ust. § 8 zákona EIA (dále jen „**Dokumentace**“) vyplývá, že příjezdová komunikace je součástí Záměru Betonárny a že je pro tento záměr nezbytná. Např. již na str. 27 v kapitole Kapacita (rozsah) záměru je jako součást uvedena plocha pro účelovou komunikaci. Dále na str. 28 je komunikace uvažována na pozemku p. č. 201/3 v k.ú. Všechnomy. Obdobně je součástí grafického zobrazení na str. 29.

Z data žádosti ke schválení tohoto záměru veřejné účelové komunikace vyplývá, že tato byla vyhotovena dne 22.3.2018, tedy po vyhotovení a zveřejnění Dokumentace. **V žádosti je přitom zamlčeno, že plánovaný výrobní areál je ve skutečnosti Záměr Betonárny, který je posuzovaný z hlediska vlivů na životní prostředí, a jehož nedílnou součástí je i předmětná**

³ Viz ust. § 10 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., ust. § 19 odst. 1 písm. i) stavebního zákona, §20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a související judikaturu, např. rozsudek NSS ze dne 02.02.2006, č.j. 2 As 44/2005-116,

⁴ rozsudek NSS ze dne 04.03.2009, č.j. 6 As 38/2008-123

příjezdová komunikace. Navíc byla žádost podána ve chvíli, kdy stanovisko EIA ještě ani nebylo vydáno.

Dne 22.08.2018 pak bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko EIA ve vztahu k Záměru Betonárny.

Z výše nastíněných okolností je zřejmé, že Žádost o vydání Společného povolení byla podána ještě před vydáním závazného stanoviska EIA, přestože Stavebník věděl, že Záměr komunikace je nedílnou součástí Záměru Betonárny, který je posuzován z hlediska jeho vlivů na životní prostředí. Tím se Stavebník zjevně snažil obejít zákon EIA.

Veškerá řízení, jejichž předmětem má být schválení záměrů posuzovaných z hlediska jeho vlivů na životní prostředí, nebo jejich částí, jsou tzv. navazujícím řízením dle § 3 písm. g) zákona EIA, které má svá specifika stanovená v zákoně EIA. Ta mají přednost před obecnou úpravou stavebního zákona.

Speciální stavební úřad se s těmito námitkami Odvolatelů vypořádal zcela nedostatečně tak, že sdělil názor, že samotná komunikace není záměrem ve smyslu ust. § 3 písm. a) zákona EIA. Uvedený názor je nesprávný a v konečném důsledku absurdní, neboť účelová komunikace byla součástí zjišťovacího řízení dle zákona EIA a sám oznamovatel záměru zařadil účelovou komunikaci do podkladů k Záměru Betonárny.

V této souvislosti je třeba zdůraznit i rozhodnutí Krajského úřadu pro Středočeský kraj, odbor dopravy č.j. 003502/2019/KUSK-DOP/Lac ze dne 26.02.2019, kterým bylo rozhodnuto o účastenství Odvolatelů ve společném řízení (Speciální stavební úřad s ním tedy musel být seznámen), kdy Krajský úřad sám uvádí:

*„Vzhledem k tomu, že Speciální stavební úřad sice tvrdí, že povoluje pouze územní komunikaci bez odvolateli avizované návaznosti na stavbu betonárny na pozemku parc. č. 201/1 a 201/3, v k.ú. Všechromy (viz závěr zjišťovacího řízení z 1.12.2016, kód záměru STC2036 informačního systému EIA, kdy byla součástí zjišťovacího řízení i **přístupová komunikace**, a tedy dle ust. § 3 písm. g) bod 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů je **společné územní a stavební řízení navazujícím se specifickým vedením dle ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb. S odkazem na postup dle § 25 správního řádu**), (...)*“

Odkazy na Záměr Betonárny je možné najít rovněž v Závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále jen „KHS“) č.j. KHSSX 50129/2019, které odkazuje na hlukovou expertízu z posuzování záměru Betonárny, nebo z Vyjádření SŽDC ze dne 13.11.2018, které v souvislosti se Záměrem komunikace posuzuje i vliv stavby betonárny na koridor VRT Praha Benešov.

Jak je zřejmé z výše uvedeného, Záměr komunikace je součástí Záměru Betonárny. Jakékoli řízení vedoucí ke schválení Záměru komunikace je proto z povahy věci navazujícím řízením dle zákona EIA. Speciální stavební úřad má povinnost zohlednit všechna specifika navazujícího řízení dle zákona EIA, zejm. zajistit řádné oznámení a poučení veřejnosti o

účasti na řízení a požadovat předložení verifikačního závazného stanoviska ve smyslu ust. § 9a odst. 6 zákona EIA (tzv. Coherence stamp). Nic z toho však Speciální stavební úřad neučinil.

Stavebník se tak nepřipustným dělením projektu snaží obejít zákon EIA. Smyslem a účelem zákona EIA, ale i mezinárodní Aarhuské úmluvy a souvisejících evropských předpisů je zejména požadavek na komplexní a celistvé zhodnocení vlivů na životní prostředí a co možná největší ochrana životního prostředí. Jakékoli dělení projektu s cílem znemožnit účinnou ochranu životního prostředí jsou nepřipustné, což potvrzuje i Soudní dvůr Evropské unie:

„cíl právní úpravy Unie nelze obejít rozdělením záměrů a že nezohlednění jejich kumulativního účinku nesmí mít za praktický následek to, že všechny tyto záměry uniknou povinnosti posouzení, třebaže jako celek mohou mít významný vliv na životní prostředí“⁵

Byť uvedený názor se vztahuje k fázi posuzování, je nepochybné, že podle stejných kritérií je třeba posuzovat i fázi realizace záměru. Na to Speciální stavební úřad zcela rezignoval.

Obdobně ale hovoří i Nejvyšší správní soud, který označuje výše uvedený postup Stavebníka jako tzv. „salámovou metodu,“ kdy dochází k povolování kontroverzních nebo obtížných cílů a řešení tím, že jsou rozděleny na dílčí kroky a prosazují se postupně. **Nejvyšší správní soud kategoricky odmítá, aby byla tato metoda používána pro účelové obcházení zákona.**⁶ K tomuto účelu ale Stavebník zjevně směřoval, když záměrně v žádosti o zahájení společného řízení neuvedl, že Stavba je součástí většího projektu podléhajícímu posuzování vlivů na životní prostředí.

Pro úplnost Odvolatelé připomínají, že součástí Záměru komunikace je i protihluková stěna, jež není součástí Dokumentace k Záměru Betonárny. Odvolatelé mají za to, že by se zde mohlo jednat o změnu záměru posuzovaného z hlediska jeho vlivů na životní prostředí, ohledně které je třeba v souladu s ust. § 4 písm. c) učinit nové zjišťovací řízení.

Speciální stavební úřad vydal Společné povolení v rozporu se zákonem, když ani přes opakované upozorňování na tuto skutečnost neuznal, že Záměr komunikace je bezprostřední součástí Záměru Betonárny, a že je nutné řízení vést jako navazující řízení ve smyslu zákona EIA.

VI.

NESOUHLAS SE ZÁVAZNÝMI STANOVISKY

⁵ Rozsudek SDEU ze dne 28.2.2008 Abraham a další (C2/07, Sb. rozh. s. I1197), citováno dále např. v rozsudku ESD ze dne 17.3.2011 Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další (C-275/09).

⁶ Viz Rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, sp. zn. 9 As 88/2008.

Nesprávná jsou rovněž některá závazná stanoviska, na základě kterých Speciální stavební úřad rozhodl. Jelikož řízení o vydání závazného stanoviska není správním řízením, lze jej napadat až v rámci odvolání.

1. ROZPOR S CÍLI A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Odvolatelé nesouhlasí se závěry Městského úřadu v Říčanech, odboru územního plánování a regionálního rozvoje (dále jen „**Orgán územního plánování**“) ze dne 17.1.2019 č.j. 200222/2018-MURI/OUPRR/1175, neboť orgán územního plánování zjevně nezohlednil skutečný účel Záměru komunikace, jakožto příjezdové komunikace k Záměru Betonárny.

Bez realizace Záměru Betonárny pozbývá existence komunikace jakýkoli smysl, je proto zásadní tyto záměry posuzovat v jejich vzájemné souvislosti.

Dle platného a účinného opatření obecné povahy obce Strančice ze dne 25.06.2012, č.j. 777/2012 (dále jen „**Územní plán**“) se pozemky, na kterých má být záměr komunikace realizován, nachází z části na ploše V/VD2 (Výroba a skladování – drobná a řemeslná výroba). Hlavním využitím této plochy je dle Územního plánu nerušící výroba a skladování, přičemž jak název plochy ukazuje, mělo by se jednat o drobnou výrobu, popřípadě výrobu řemeslnou. Záměrem stavebníka zjevně není napojení na provozovnu drobné, popř. řemeslné výroby, ale k napojení na rozsáhlý komplex Betonárny Všechnomy (viz část V. bod 2. výše). To zcela jistě odporuje smyslu a účelu, který má existence plochy V/VD2 naplnit. Obsah Územního plánu je nutné vykládat v souladu se smyslem a účelem, který obec Strančice, resp. její zastupitelstvo, chtělo naplnit. Již z jazykového vyjádření názvu plochy V/VD2 je zřejmé, že není v souladu s Územním plánem, aby projednávaný Záměr komunikace sloužil k naplnění komunikační potřeby Záměru Betonárny, tedy rozsáhlého komplexu, který je posuzován z hlediska jeho vlivů na životní prostředí. Betonárna jistě nenaplnuje označení „*drobná výroba*“.

Orgán územního plánování k výše uvedenému nepřihlédl a z tohoto důvodu je obsah závazného stanoviska nesprávný.

2. STANOVISKO KHS

Odvolatelé nesouhlasí se závěry KHS ze dne 4.2.2020 č.j. KHSSC 50129/2019. S ohledem na zásadní nedostatek podkladů v tomto směru mohou Odvolatelé toliko sdělit, že dle jejich názoru Záměr komunikace ohrožuje akustickou situaci v území, které je již nyní nadlimitně zatíženo hlukovou zátěží. Záměry, které by tuto hlukovou zátěž mohly ještě navýšit, by Speciální stavební úřad neměl povolit. Shodně k tomu uvádí Nejvyšší správní soud:

„do území nadlimitně zatíženého hlukem nelze bez dalšího automaticky umísťovat stavby, které sice každá jednotlivě nepřitíží svým provozem dotčenému území nijak

výrazně, ale v součtu jednotlivých případů znamenají postupné a významné přitěžování již nyní existující nadlimitní zátěži v území.“⁷

KHS své závěry dovozuje z Hlukové expertízy č. 1102/7 z 02/17 a jejího dodatku a dodatku č. 2 (dále jen „**Hluková expertíza**“) vyhotovené dle KHS původně pro záměr „**Betonárna Všechromy**“ (k jednotnosti Záměru komunikace a Záměru Betonárny viz výše část V. bod 2.). Hluková expertíza ani její dodatky nejsou součástí správního spisu.

K tomu, aby se Odvolatelé mohli kvalifikovaně vyjádřit k závěrům KHS je zcela nezbytné mít přístup ke klíčovým podkladům vedoucím k vydání Společného povolení. To jim však ze strany Speciálního stavebního úřadu nebylo umožněno. Pokud stavební zákon dává Odvolatelům výslovné právo na přezkoumání závazného stanoviska, pak k výkonu tohoto práva je nepochybně zapotřebí, aby byli Odvolatelé seznámeni **se všemi podklady**, které k vydání závazného stanoviska směřovaly. Opačný závěr by Odvolatele kompletně vyloučil z uplatnění jejich procesních práv.

Speciální stavební úřad měl proto vyzvat Stavebníka, aby do správního spisu doložil Hlukovou expertízu vč. jejích dodatků. Tím, že toto neudělal, znemožnil Odvolateli kvalifikovaně napadat závazné stanovisko KHS.

VII.

K DALŠÍM FORMÁLNÍM VADÁM ZPŮSOBUJÍCÍM NEZÁKONNOST A NEPŘEZKOUMATELNOST

Speciální stavební úřad rozhodl v rozporu se zákonem, když nepostupoval v souladu se stavebním zákonem a vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „**vyhláška č. 499**“) a vyhláškou č. 503/2006 Sb. (dále jen „**vyhláška č. 503**“)

Dle ust. § 94o odst. 3 stavebního zákona je stavební úřad povinen **ověřit účinky budoucího užívání stavby**. V tomto ohledu se Stavební úřad pouze omezil na konstataci toho, že Stavba by neměla mít negativní vliv na své okolí a odkazuje na závazné stanovisko KHS, aniž by tyto úvahy jakkoli rozvedl. Tím své rozhodnutí učinil nepřezkoumatelným. Přitom právě budoucí užívání Záměru komunikace, resp. podmínky jejího užívání jsou zásadním prostředkem, jak zajistit, aby Záměr komunikace nenarušil celé území.

Dle ust. § 94o odst. 3 psím. a) je Stavební úřad povinen ověřit, zda je dokumentace úplná a přehledná. Odvolatelé již v námitkách ze dne 14.3.2019 upozornili Stavební úřad na **nesoulad**

---

⁷ Rozsudek NSS ze dne 31. ledna 2012, č. j. 1 As 135/2011 - 246

Průvodní a Technické zprávy, a to co do rozsahu předpokládané dopravy a zatížení.
S tímto rozporem se však Stavební úřad nijak nevypořádal a zřejmě jej ani blíže nezkoumal.

Dále je všeobecně známo, že vyhláška č. 499 prošla velkou novelou od 1.1.2018. Předložená projektová dokumentace datovaná 02/2018 by tedy měla být posuzována podle znění vyhlášky, které se na ní vztahuje. Ze Společného povolení však taková informace nevyplývá a nelze posoudit, zda Speciální stavební úřad v tomto smyslu postupoval správně a zda hodnotil projektovou dokumentaci dle účinných předpisů.

Další obsahové náležitosti, které musí Společné povolení obsahovat, jsou stanoveny v ust. § 13a odst. 1 písm. a) až e) vyhlášky č. 503. V tomto ohledu je Stavebnímu úřadu nezbytné vytknout, že zejména (i) nedostatečně, respektive chybně, vymezil území dotčené vlivy Stavby, jelikož **nevymezil dostatečně sousední pozemky**, které budou Stavbou dotčeny (viz výše část III. tohoto odvolání), a (ii) zcela nedostatečně, respektive chybně, stanovil podmínky pro dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem, kdy ve svém Rozhodnutí odkázal pouze na obecně závazné předpisy bez uvedení **konkrétních podmínek, které je Stavebník povinen dodržet.**

Z důvodu zásadních formálních vad, kdy je zřejmé, že stavebník nedoložil veškeré podklady v souladu se zákonem a podzákonými právními předpisy, ani nejsou stanoveny podrobné podmínky pro následné užívání Záměru komunikace, je Společné povolení nepřezkoumatelné a je vydáno v rozporu se zákonem.

VIII.

NÁVRH

Odvolatelé s ohledem na výše uvedené navrhují, aby Odvolací správní orgán Společné povolení zrušil a řízení zastavil, popř. aby jej zrušil a vrátil věc Speciálnímu stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

Miroslav Krejčík

Hana Krejčíková